

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1095/2023
16.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ђорђа Цојића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Ђорђа Цојића, адвоката Миљане Зиндовић и адвоката Станислава Дукића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 7/22 од 13.01.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 209/23 од 01.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 16.10.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђорђа Цојића, адвоката Миљане Зиндовић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 7/22 од 13.01.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 209/23 од 01.06.2023. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује као недозвољен.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђорђа Цојића, адвоката Станислава Дукића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 7/22 од 13.01.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 209/23 од 01.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву К 7/22 од 13.01.2023. године окривљени Ђорђе Цојић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 02.10.2017. године до 04.10.2017. године.

Истом пресудом, на основу члана 87. КЗ, према окривљеном Ђорђу Цојићу изречена је мера безбедности одузимање 51 семемнке биљке канабис, за коју је одређено да ће се по правноснажности пресуде уништити.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени Ђорђе Цојић да у корист буџетских средстава Вишег суда у Краљеву, на име паушала, плати износ од 10.000,00 динара, као и на име трошкова кривичног поступка колико исти буду изнели, о чему ће суд одлучити посебним решењем, а све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 209/23 од 01.06.2023. године одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљеног Ђорђа Цојића, адвоката Миљане Зиндовић и Душка Вилотијевића, па је пресуда Вишег суда у Краљеву К 7/22 од 13.01.2023. године, у односу на овог окривљеног, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљеног Ђорђа Цојића, адвокат Миљана Зиндовић, због повреде закона из члана члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП), са предлогом да Врховни суд побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи оптужбе или да укине другостепену пресуду и предмет врати на поновни поступак и одлуку;

-бранилац окривљеног Ђорђа Цојића, адвокат Станислав Дукић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Ђорђа Цојића Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те након оцене навода изложених у захтевима, нашао:

-захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђорђа Цојића, адвоката Миљане Зиндовић, је неоснован у делу у коме се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен

-захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђорђа Цојића, адвоката Станислава Дукића је недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Ђорђа Цојића, адвокат Миљана Зиндовић у захтеву за заштиту законитости истиче да су записник о претресању стана и других

просторија ПУ 4173/17 од 02.10.2017. године, ДВД снимци који се односе на окривљеног Ђорђа Цојића, фототехничка документација ПУ Краљево ОКП УВ бр. 1055/17 од 28.10.2017. године, извештај о форензичком прегледу лица места ПУ Краљево ОКП КТ 801/1055/17 од 06.10.2017. године, потврда ПУ Краљево бр. 4173/17 од 02.10.2017. године, потврда о привремено одузетим предметима од 02.10.2017. године, записник о вештачењу од 24.06.2021. године, записник о вештачењу од 20.05.2021. године – докази који по начину прибављања, представљају незаконите доказе, јер је у конкретном случају постојала наредба судије за претходни поступак за претрес, а претрес је извршен у складу са одредбама члана 158. ЗКП, који се односи на претресање стана и других просторија без постојања наредбе суда. У захтеву се наводи, да је у конкретном случају претрес стана и других просторија извршен без присуства сведока и без констатације на самом записнику да је окривљени сагласан да се претрес изврши на тај начин, а чињеница да таква сагласност окривљеног постоји на самој наредби судије за претходни поступак, не може конвалидирати извршени претрес, јер је неприхватљиво спајање и мешање услова за два начина вршења претреса стана која су прописана ЗКП-ом. Из наведених разлога записник о претресању стана и других просторија, као и сви докази који су проистекли из тог доказа, представљају незаконите доказе на којима се пресуда не може заснивати.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оцењује неоснованим. Наиме, на исту повреду кривичног закона, са истоветним образложењем, одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је оценио те жалбене наводе неоснованим и о томе на страни 3, став 6 и страни 4, став 1 и 2 образложења своје одлуке, изнео довољне и јасне разлоге које Врховни суд у свему прихвата као правилне и на те разлоге, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, упућује.

Бранилац окривљеног Ђорђа Цојића, адвокат Миљана Зиндовић у захтеву наводи да се побијане пресуде у целини заснивају на одбрани окривљеног Вука Перишића коју је дао у ПУ Краљево, пред јавним тужиоцем и на постигнутом споразуму о признању кривичног дела, за које су нижестепени судови нашли да су потврђени другим изведеним доказима и то резултатима посебних доказних радњи из члана 166. и 171. ЗКП, међутим, како су се применом тих посебних доказних радњи чињенице у поступку утврђивале посредно, пресуда се на наведеним доказима, не може заснивати.

Одредбом члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП прописано је да осим у случајевима посебно прописаним у овом законику, упознавање са садржином записника о исказима сведока, саопштених или већ осуђених саучесника у кривичном делу, као и записника о налазу и мишљењу вештака, може се по одлуци већа обавити сходном применом члана 405. овог законика ако је реч о исказу саопштеног према којем је кривични поступак раздвојен или је већ окончан правноснажном осуђујућом пресудом.

Из списка предмета произилази да је на главном претресу одржаном дана 28.11.2022. године пред Вишим судом у Краљеву у предмету К 7/22, у наставку доказног поступка, уз сагласност странака, донето решење и извршен увид у раније дате одбране окривљеног Вука Перишића, у присуству браниоца адвоката Николе Караичића, на записнику МУП-а – Сектора унутрашње контроле КУ 94/17 од 02.10.2017. године и на записнику Вишег јавног тужилаштва у Краљеву КТИ 44/17 од

04.10.2017. године, као и увид у пресуду Вишег суда у Краљеву СПК 23/17 од 15.11.2017. године, којом је прихваћен споразум о признању кривичног дела.

Из списка предмета је утврђено да је против окривљеног Вука Перишића подигнута оптужница Вишег јавног тужиоца у Краљеву КТО 46/17 од 14.11.2017. године, због извршења продуженог кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 61. КЗ, да је окривљени Вук Перишић са надлежним јавним тужиоцем закључио споразум о признању кривичног дела СК 27/17 од 15.11.2017. године, након чега је донета пресуда Вишег суда у Краљеву СПК 23/17 од 15.11.2017. године, којом је окривљени Вук Перишић оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 02.10.2017. године до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, изречена му је мера безбедности одузимање предмета – опојне дроге и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка.

По налажењу Врховног суда записници о саслушању окривљеног Вука Перишића сачињени пред полицијом и јавним тужиоцем и који су прочитани на главном претресу су докази који су изведени у складу са одредбом члана 405. и 406. ЗКП и као такви, представљају доказе који су у свему изведени у складу са законом и на којима се може заснивати пресуда. Надаље, вршењем увида у пресуду којом је прихваћен споразум о признању кривичног дела окривљеног Вука Перишића, по налажењу Врховног суда, представља предмет оцене од стране првостепеног суда, али само у погледу формалних услова везаних за наведену пресуду, односно да је иста сачињена од стране за то надлежног органа, у чију веродостојност није ни било сумње, тако да је из те пресуде утврђено да је окривљени Вук Перишић закључио споразум о признању кривичног дела, да је оглашен кривим и да је осуђен на казну затвора, па се и на овако изведеном доказу према одредбама Законика о кривичном поступку пресуда може заснивати. Из наведених разлога, обзиром да се ради о доказима који су изведени у складу са законом, наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђорђа Цојић, адвоката Миљане Зиндовић од стране Врховног суда оцењени су као неосновани.

Бранилац окривљеног Ђорђа Цојића, адвокат Миљана Зиндовић, у захтеву наводи и да се побијане пресуде заснивају на садржини комуникације између окривљеног Ђорђа Цојића и лица по имену АА, а која комуникација није ни у каквој вези са предметом оптужења, док са друге стране органи преткривичног поступка у том правцу нису предузели ни једну радњу ради утврђивања идентитета овог лица, нити процесуирање самог окривљеног Ђорђа Цојића, па је овај доказ у смислу члана 163. ЗКП морао бити издвојен из списка предмета.

По налажењу Врховног суда изнети наводи захтева за заштиту законитости којима се такође указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП су неосновани, с обзиром да доказ прибављен посебном доказном радњом тајног надзора и снимања комуникације између окривљеног Ђорђа Цојића и лица АА није изведен на главном претресу, нити се на њему заснива пресуда, па је захтев и у том делу оцењен као неоснован.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда овог законика (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тач. 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђорђа Цојића, адвоката Миљане Зиндовић, наводи се да се у разлозима првостепене и другостепене пресуде неаргументовано закључује да остварена телефонска комуникација између окривљеног Ђорђа Цојића и окривљеног Вука Перишића потврђује тачност навода окривљеног Вука Перишића и компромитује окривљеног Ђорђа Цојића, с тим да ти разлози не садрже ни један навод на околност садржине ове комуникације, да је првостепени суд у разлозима пресуде навео да је овом комуникацијом доказано да ББ, Вук Перишић и још три НН лица од окривљеног Цојића наручују дрогу, чиме се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, која, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог, због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је захтев у том делу оцењен као недозвољен.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђорђа Цојића, адвоката Миљане Зиндовић наводи се и да су одлучне чињенице у погледу окривљеног Ђорђа Цојића у овом кривичном поступку утврђене посредно и то из остварене комуникације окривљеног Перишића и окривљеног ВВ, као и одбране окривљеног ГГ, те да су радње окривљеног Ђорђа Цојића за које је оглашен кривим остале на нивоу претпоставке, да је првостепени суд видео снимак везано за радњу у башти ресторана „ДД“ у Краљеву 28.08.2017. године, ценио на два потпуно различита начина, па је тако пресудом К 15/18 од 27.09.2021. године указао да одсуство од стола у трајању од 19 минута не мора да значи да је окривљени Ђорђе Цојић радио нешто друго осим што је куповао цигарете, а што је потврдио сведок ЂЂ, с обзиром да се на снимку не види никаква предаја било каквог предмета, да би у разлозима пресуде К 7/22 од 13.01.2023. године у поновном поступку суд нашао да је управо ових 19 минута време које је довољно да окривљени Цојић оде до свог стана, узме договорену количину дроге и врати како би је запаковану у паклицу продао окривљеном Перишићу, иако окривљени Перишић у својој одбрани није навео да је овом приликом од окривљеног Ђорђа Цојића купио опојну дрогу, нити да се окривљени Цојић приликом такве предаје удаљавао од стола.

Изнетим наводима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама (члан 440. ЗКП), што у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је Врховни суд поднети захтеви у овом делу оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног Ђорђа Цојића, адвокат Станислав Дукић, захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда поднео је због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, које у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају законом прописане разлоге због којих је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено

подношење захтева за заштиту законитости, па је Врховни суд овај захтев оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у ставу првом изреке, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП у делу у коме је одбијен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђорђа Цојића, адвоката Миљане Зиндовић, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у коме је исти захтев одбачен као недозвољен, а у ставу другом изреке, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, којим је одбачен као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђорђа Цојића, адвоката Станислава Дукића.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**